

שיעור יומי ליום שלישי י"ב סיון ושנים מקרא ואחד תרגום – ט – פרשת בהעלותך

כג ומליל יי עם משה למימר:

(כג) וידבר יהוה אל-משה לאמר:

כד דא די ללואי מבר חמש ועשרין שנין
ולעלא ייתי לחילא חילא בפלחן משפן
זמנא:

(כד) זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה
ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד:

ה"י < זאת אשר ללויים • שנים פוסלין בהם ואין המומין פוסלין בהם. מבן חמש ועשרים • ובמקום
אחר אומר (במדבר ד): "מבן שלשים שנה". הא פיצד? (חולין כז) מבן כ"ה בא ללמד הלכות עבודה ולומד חמש
שנים, ובן שלשים עובד. מכאן לתלמיד שלא ראה סימן יפה במשנתו בחמש שנים, ששוב אינו רואה. אבן עזרא.

כה ומבר חמשין שנין יתוב מחיל פלחנא
ולא יפלח עוד:

(כה) ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא
יעבד עוד:

ה"י < ולא יעבד עוד • עבודת משא בכתף, אבל חוזר הוא לנעילת שפעים ולשיר ולטעון עגלות. וזהו
"ושרת את אחיו" – "עם אחיהי", כתרגומו.

כו וישמש עם אחיהי במשפן זמנא למטר
מטרא ופלחנא לא יפלח כדן מעבד ללואי
במטרתהון:

(כו) ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת
ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם: פ

ה"י < לשמר משמרת • לחנות סביב לאהל, ולהקים ולהוריד בשעת המסעות. אבן עזרא.

♦ יום שלישי י"ב סיון ♦

א ומליל יי עם משה במדברא דסיני בשמא
תניתא למפקהון מארעא דמצרים בנחא
קדמא למימר:

ט (א) וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר:

ה"י < בחדש הראשון • פרשה שבראש הספר לא נאמרה עד איר, למדת (פסחים פ"ק, ספרי) שאין סדר מקדים
ומאחר בתורה. ולמה לא פתח בזו? מפני שהוא גנותן של ישראל, שכל ארבעים שנה שהיו ישראל
במדבר, לא הקריבו אלא פסח זה בלבד.

ב ויעבדו בני ישראל ית פסחא בזמנה:

(ב) ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו:

ה"י < במועדו • (שם) אף בשבת, במועדו – אף בטמאה.

~ נקודות משיחות קודש ~ (ע"פ לקו"ש חכ"ג עמ' 65 ואילך – מותר 'לקראת שבת')

הקרבת הפסח במדבר

וידבר יהוה . . בשנה השנית . . בחדש הראשון . . ויעשו בני ישראל את הפסח

פרשה שבראש הספר לא נאמרה עד איר . . ולמה לא פתח בזו, מפני שהוא גנותן של ישראל, שכל ארבעים שנה שהיו
ישראל במדבר לא הקריבו אלא פסח זה בלבד (ט, א"ב. ובפרש"י)

אבן עזרא על התורה

ואז נבדלו הלויים. ובאה זאת הפרשה בעבור
שהוא פתוב בפסח, והיה כי תבאו אל
הארץ, והיה כי יביאך ה', צוה שהם חייבים
גם במדבר:

האהל: וטעם לצבא. להמנות עם צבא
העובדים:
כו במשמרותם. על הזקנים. ונדבקה פרשת
הפסח, כי התנופה היתה בחדש הראשון,

כד זאת אשר ללויים. והטעם, זאת
הקצבה. ואין מבן שלשים שנה מכחיש
זה הפסוק, כי מבן שלשים שנה הוא
לעבודת משא, ומבן חמש ועשרים לעבודת